

Dagthema: Laat slechts je overtuiging los **Overweging 9 mei– Diana Vernooij**

“...je oordeel uitstellen totdat je weet wat je voor je **verantwoording** kunt nemen. Als jij het gevoel hebt dat je met liefde ...”

Openingstekst van Boeddha

Blijf niet zoeken naar de waarheid,
laat slechts je overtuigingen los.

Lied: Inspiratie – Mathilde Santing

<https://www.youtube.com/watch?v=qArkqAOaCfs>

Hoe komt een idee ooit tot stand
kan zo'n gedachte ontstaan
Waar komt dat helder ogenblik
dat inzicht toch vandaan
Dat komt door ons, zin voor zin
gaven wij die woorden in
die fluisterden wij toe

Hoe kreeg jij ooit een idee
Vroeg jij je dat nooit eens af
Het was de stem van een van ons
die jou het inzicht gaf
De stem van iemand als wij
onzichtbaar aan je zij
Zo luisterde jij toe

Je noemde het inspiratie
adem van de geest
Inspiratie

Maar wij zijn het steeds geweest
Zo krijgt het kind een idee
Zo vindt de man wat hij zoekt
Zo wordt de sterveling een held
Zo wordt vooruitgang geboekt
Dat komt door iemand van hier
de mens bereikt op die manier
het hogere niveau

Ooh noemde het inspiratie
adem van de geest
Inspiratie
maar wij zijn het steeds geweest

Noem het inspiratie
Zo noemt men het meest
en dat is het ook
De ingeblazen adem
van de geest.

Welkom en inleiding

Goedemorgen allemaal, fijn dat jullie er zijn vanmorgen bij deze Duifviering. Welkom bij deze viering vanuit onze ThuisDuif, vandaag in Amsterdam Noord, met een uur luisteren, stilte, zingen, bidden.

Ieder mens heeft van die vragen die haar van jongs af aan bezig houden. Sommige mensen vragen zich af waar de wereld vandaan komt, wat de bron van alles is, anderen willen vooral weten waar we heen gaan na de dood, weer anderen wat de zin is van het bestaan.

Mijn meest basale vraag is waarschijnlijk: Hoe wéét ik nu dat ik iets weet? Hoe kan ik zeker zijn van mijn oordeel?

Ik was van de week op bezoek bij zusters, religieuzen bedoel ik.

Ik ging wandelen met onze Corry, zuster van de Voorzienigheid, met haar heb ik een mooi gesprek gehad over haar roeping en haar werk vanuit de congregatie. Ook was ik een dag op bezoek bij de Witte Zusters in Boxtel, een missiecongregatie van mijn overleden tante Jeanne, de zus van mijn moeder waar ik naar vernoemd ben. Ik wilde meer weten van hun werk in Afrika, van de combinatie van hun spiritualiteit en maatschappelijk engagement. Dat laatste 'spiritualiteit en maatschappelijk engagement' is natuurlijk mijn tekst, zij zou zeggen: 'het geloof en de noden van de tijd'.

Ik vroeg de zusters hoe zij zo zeker wisten dat ze naar Afrika moesten gaan? Klopte het wat ze daar te doen hadden? Hebben ze daar kunnen doen wat goed was om te doen? Het waren indrukwekkende gesprekken, allemaal.

Hoe weet je nu wat waar is en wat je eigen verzinsel of dromerij is. Hoe weet je nu wat het beste is om te doen, de beste beslissing, de stappen die je moet zetten. Je kunt erg overtuigd zijn van je gelijk, maar niet alle overtuigingen zijn juist. Niet alle overtuigingen zijn ingegeven door de Heilige Geest. Hoe weet jij wat goed is om te doen?

Vandaag gaan we het erover hebben. We luisterden al naar Mathilde Santing die over inspiratie zong, over 'Adem van de Geest'.

We gaan luisteren naar het Duifkoor, naar een gouwe oude: Ubi Caritas in het flatportaal, en we kijken naar een filmpje van Chefs Special met dans van Michaela DePrince, uit Sierra Leone.

We gaan intenties delen en stil worden van binnen.

Ik wens ons allen een inspirerende viering!

Lied: Hoe ver te gaan

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Hoe ver te gaan? En of er wegen zijn? Nooit meer gebaande.
Hoeveel paar voeten zijn zij? Twee, drieduizend.

Nog bijna slaven, vreemden voor elkaar. Kreupelen, blinden.
Maar met iets in hun hoofd dat stroomt en licht geeft.

De zon zal hen niet steken overdag. Bij nacht de maan niet.
Zij stoten zich aan stenen. Niemand draagt hen.

Omdat zij willen leven als nog nooit, angstig te moede
zijn zij gegaan met grote hinkstap sprongen.
Niet hier hun vaderland, en schaamteloos wagen zij alles.
Soms wordt woestijn oase waar zij komen.

Vrijheid ontkiemt in hen, gloeit aan, dooft uit, zal weer ontvlammen.
Zij blijven kinderen, zij worden groter.
Hun stoet is zonder einde en getal. Tel maar de sterren.
Zij weten van de Stad met fundamenten.

Lezing: 1 Johannes 1

“Vertrouw niet elke geest. Onderzoek altijd of een geest van God komt, want er zijn veel valse profeten in de wereld verschenen.”

Lezing: Jesaja 45, 19

“Ik heb niet in het verborgene gesproken,
ergens in een duister oord,
ik heb Jakobs nageslacht niet gevraagd:
‘Zoek mij in de chaos.’
Nee, ik ben de EEUWIGE,
al wat ik zeg is rechtvaardig,
wat ik aankondig is waarachtig.”

Lezing: Johannes 15, 1-7

Jezus zei: “Ik ben de ware wijnstok en mijn Vader is de wijnbouwer. Iedere rank aan mij die geen vrucht draagt snijdt hij weg, en iedere rank die wel vrucht draagt snoeit hij bij, opdat hij meer vruchten draagt. Jullie zijn al rein door alles wat ik tegen jullie gezegd heb. Blijf in mij, dan blijf ik in jullie. Een rank die niet aan de wijnstok blijft, kan uit zichzelf geen vrucht dragen. Zo kunnen jullie geen vrucht dragen als jullie niet in mij blijven. Ik ben de wijnstok en jullie zijn de ranken. Als iemand in mij blijft en ik in hem, zal hij veel vrucht dragen. Maar zonder mij kun je niets doen. Wie niet in mij blijft wordt weggegooid als een wijnrank en verdort; hij wordt met andere ranken verzameld, in het vuur gegooid en verbrand.”

Lied: Afraid of the Dark – Chef Special

Michaela DePrince – War child

<https://youtu.be/TP7CPfj-N98>

Overweging

Hoe weet jij wat goed is om te doen?

De een zegt: ik vaar op mijn intuïtie en die heeft altijd gelijk.
Een ander zegt: het moet goed voelen, mijn hart moet ‘ja’ zeggen.
Een derde: soms ben ik zo overtuigd dat ik niet meer twijfel.
En een vierde stem zegt juist: ik wil iemand die het mij vertelt, want ik weet het niet meer.

Iedereen heeft zichzelf wel eens voor de gek gehouden, zichzelf overschreeuwt tegen beter weten in. Of je dacht zeker te zijn van je zaak en schreeuwde het van de daken, maar later schaamde je je voor je overtuiging of in ieder geval: je relativeerde het.

Ik kan me herinneren dat de euforie van mijn feministische idealisme en onze groep gelijkgestemde vrouwen me niet altijd genuanceerd liet kijken naar wat ik rondbazuinde.

Oftewel: ik dacht dat ik allemaal beter wist dan wie niet tot onze groep behoorden.

En dat hoor je ook uit de verhalen van ex-sekteleden, ex-extremisten, ex-fundamentalisten, ex-ideologen. Er is euforie, hallelujah, “wij weten zeker wat God wil”, “wij weten zeker hoe de wereld in elkaar steekt en veranderd moet worden” – en de groep gelijkgestemden maakt je sterk en weerhoudt je ook om te twijfelen.

Het tegenovergestelde van dat zekere weten kennen wij ook: de cynische stemmen in jezelf die alles altijd weer betwijfelen. Zoals een boze teleurgestelde stem die zegt: “Er is geen waarheid, alles is relatief – God is dood. Waarheid is een verzinsel van jouw geest.”

Maar als we tot rust komen weten we eigenlijk altijd wel ergens wat goed is. En, net zo goed als je ergens wel weet wat goed is, weet je ook ergens wel wanneer je jezelf voor de gek houdt of tegenhoudt – al geef je dat niet altijd meteen toe.

Een van de Witte Zusters die ik deze week sprak vertelde mij dat ze als jonge vrouw nachten heeft gehuild omdat ze niet naar Afrika wilde maar toch wel wilde maar niet durfde – tot ze zich eraan overgaf. Ze verzon niks, ze hield zichzelf tegen.

We hebben alles in ons om de wereld te kennen en te benoemen, te zien wat beter kan en besluiten te nemen om iets te doen dat ons goed lijkt. En vooral: we hebben toegang tot een gebied van innerlijke rust waar we diepe verbondenheid ervaren met alles in de wereld. Of je het nu inspiratie noemt of de Heilige Geest, of God – daar ligt de voedingsbodem van ons weten. Een leraar van me noemde het ‘grondeloos vertrouwen’, openheid van eerder een niet-weten dan zeker weten. We noemen het overgave, wat ons doet beseffen dat we deel zijn van een universeel weefsel van liefde en leven dat zich ontvouwt: kome wat komt.

De vraag is dus niet: verzinnen we maar wat? Maar de vraag is: wat maakt dat we niet **altijd** direct doen wat goed is, dat we de waarheid weghouden en dingen verzinnen en daar nog in gaan geloven ook?

Wat zet ons op een dwaalspoor?

Als ik onderzoek hoe dat werkt bij mij en de mensen om me heen, dan denk ik dat ik soms bevangen ben door haast: iets moet nú opgelost worden. Ik voel een drang om veel te snel te willen weten hoe ik iets kan veranderen. We vertellen onszelf heel snel dat het niet goed is wat we voelen of meemaken, dat we het allemaal anders zou moeten. We willen het goed en juist doen, en níet twijfelen.

Is het onze háást om het goed te willen doen, die maakt dat we op dwaalsporen komen?

Met diezelfde haast maken we onderscheid tussen ‘zij’ en ‘wij’, en natuurlijk ja: “wij zijn goed” en “zij zijn fout”. Het zijn de angstige stemmen in je hoofd, die je zo snel mogelijk de kop wil indrukken. Deze stemmen laten je niet naar je hart luisteren, laten je niet verzachten en stromen maar ze bijten zich vast in een poging alles de baas te blijven.

Maar inzicht en de Heilige Geest komen niet met meningen en overtuigingen! De geest van inspiratie heb je niet in je zak zitten.

“Blijf niet zoeken naar de waarheid” zegt de Boeddha, “laat slecht je overtuigingen los”.

Inspiratie, de ingeblazen adem van de Geest, zoals Mathilde Santing zingt, heeft een voedingsbodem nodig van vertrouwen en vreugde, en vooral veel open aandacht om tevoorschijn te komen. Daarvoor moet je laten gaan wat je aan vanzelfsprekende overtuigingen hebt, je moet je comfortzone uit.

En dat kunnen we oefenen als een spirituele oefening. We kunnen ons innerlijk kompas opsporen. We kunnen met dat kompas onderzoeken welke geest het is die spreekt. Is het een geest van angst en haast, of een geest van vertrouwen en aandacht? Want een geest van vertrouwen en aandacht levert goede vruchten.

Als Jezus in het evangelie volgens Johannes zegt dat iedere rank die geen vrucht draagt wordt weggesneden – dan is dat iets dat wij in onszelf kunnen doen. Onderzoeken of die geest van God komt, en de geest van angst en haast niet de baas laten worden, niet alle energie laten opsouperen. Wegsnijden is niet direct een metafoor die mij aanspreekt – maar het stóppen van angstige gedachten en haastig reageren – dat komt op hetzelfde neer.

Als we bang zijn voor duisternis en chaos, bevangen door angst en haast, en als we dan durven om het niet te weten: dan kunnen we ontspannen. We kunnen contact maken en opnieuw kijken en voelen, luisteren, bevragen – en ons oordeel uitstellen tot wat, zoals Jesaja het noemde: waarachtig en rechtvaardig is.

Contact maken met andere mensen, hen in de ogen zien en vragen, luisteren, en vooral accepteren dat het nog niet weet – dat helpt. Dan vallen alle meningen weg als niet vruchtdragende ranken, alle oordelen, zekerheid, hardheid, je angstige grip verbranden in het vuur van de Heilige Geest.

Is je gevoel het niet eens met wat iedereen zegt? Volg dat spoor: ruik, tast, voel, en laat geboren worden wat in je geboren wil worden. Vertrouw er maar op!

Ik kwam hier achter: Je kunt het nooit zeker weten, nooit 100% weten wat de betekenis is van het leven, en wat je moet doen – maar je je oordeel uitstellen totdat je weet wat je voor je **verantwoording** kunt nemen. Als jij het gevoel hebt dat je met liefde jezelf en de mensen in de ogen kunt zien, en in dit contact met vriendelijke vastberadenheid kunt zeggen wat jij weet en wat jij moet doen – doe het dan ook – want dat is de waarheid van jouw geest. Moge het zo zijn.

Pianomuziek door Irina Antonova

Geloofsbelijdenis

God, in de leegte zocht ik je,
en ik heb je niet gevonden.
In de drukte heb ik je gezocht,
en ook daar was je niet.
Toen keek ik in mijzelf,
daar zat je al te wachten
en alles was in jou

dus alles was in mij.
Je bent er!
Dat geloof ik.

Lied: Onstilbare tonen

Huub Oosterhuis / Thom Löwenthal

Onstilbare tonen,
Zwijgende woorden
Mogen hier klinken.
De mond die ze zingt,
Het hart dat ontvangt
Zij gezegend.

Zoals een landschap
Meer ruimte is
Dan te zien is
En zoenen meer zijn
Dan de perfecte vorm
Van de lippen

Zo roepen wij uit wirwar
Tevoorschijn een weg,
Een lichtgestalte uit dromen
En schaduw van dood.

Zo wordt van aarde tot hemel
Gij, onze enige ware.

Samen delen

Intenties en voorbeden

Het gebed om liefdevolle vriendelijkheid

Mogen alle levende wezens gelukkig zijn.
Mogen ze leven in veiligheid en vreugde.
Mogen alle levende wezens,
of ze nu zwak of sterk, man of vrouw,
dier of mens, groot of klein zijn,
of we ze al dan niet kunnen zien,
of ze veraf of dichtbij zijn,
of ze geboren zijn of nog geboren moeten worden,
mogen ze gelukkig zijn.

Laat niemand een ander bedreigen of enig schepsel –
tot welke staat het ook behoort - verachten,
laat niemand door boosheid of haat
een ander schade willen berokkenen.
Zoals een moeder waakt over haar kind,
bereid haar leven te wagen om haar enige kind te beschermen,

Laten we zo met een onbegrensd hart
alle levende wezens beschermen en heel de wereld kleuren
met onbelemmerde liefdevolle vriendelijkheid.

Lied: Ubi Caritas – Kings return

<https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=oCQOXY-FWtk&pli=1>

Ubi caritas et amor,
Deus ibi est.

Waar barmhartigheid en liefde is,
daar is God

Mededelingen en Donatie

Slotlied: Onze vader verborgen

Huub Oosterhuis

Onze vader verborgen
uw naam worde zichtbaar in ons
uw koninkrijk kome op aarde
uw wil geschiede, een wereld
met bomen tot in de hemel,
waar water schoonheid, en brood
gerechtigheid is, en genade –

waar vrede niet hoeft bevochten
waar troost en vergeving is
en mensen spreken als mensen
waar kinderen helder en jong zijn,
dieren niet worden gepijnigd
nooit één mens meer gemarteld,
niet één mens meer geknecht.

Doof de hel in ons hoofd
leg uw woord op ons hart
breek het ijzer met handen
breek de macht van het kwaad.
Van U is de toekomst, kome wat komt.

Zegenbede

Moge de Ene ons Levenslicht geven,

Donaties

Wij vragen om je **bijdrage** over te maken aan De Duif. We hebben geen inkomsten meer van collectes en de kosten van de huur van De Duif gaan gewoon door. Dus ondersteun onze Duif, maak je gulle bijdrage over. Draag bij wat je kunt missen. Er zijn meerdere manieren om dat te doen:

Optie 1: klik op onderstaande link om een donatie te doen. (Je krijgt dan na invullen van bedrag en keuze bank, een QRcode te zien die je moet scannen met de Bankieren-app op je telefoon.) Optie 2: een bedrag overmaken via ons bankrekeningnummer: NL20 RABO 0173 6297 92 ovv Stichting De Duif.
Hartelijk dank!

<https://betaalverzoek.rabobank.nl/betaalverzoek/?id=57OK6TYoRaSaiXmKRIUDVw>

